

Arrest

nr. 227 214 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 18 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SELIMOVIC *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren op X 1997 in X (X) waar u samen met uw vader rondtrok met het vee van uw vader. In juni 2014 kwam u van Dilami en was u op weg naar Fayou toen u in Mardess tegengehouden werd door soldaten die u vroegen wat u daar deed. Toen u hen zei dat u van Miri Bara kwam werd u door hen meegenomen naar het dorp Fayou waar ze u begonnen te slaan en u ervan beschuldigden te werken voor de rebellengroep SLM. U werd de dag erna meegenomen naar Kadugli naar een huis van het leger. U werd er ondervraagd door een officier die u vroeg te bekennen dat u voor het SLM werkte wat u bleef ontkennen.

Na twee dagen werd u overgebracht naar een gevangenis waar u ongeveer een maand lang alleen in een cel opgesloten zat, ondervraagd en gemarteld werd. U werd daarna in een grotere cel opgesloten samen met anderen tot juli 2015 toen de officier voorstelde dat u voor hen ging beginnen werken. U ging akkoord met dit voorstel en kon zo vrijkomen. U besloot uit Soedan te vertrekken en ging naar Dalami waar uw oom woont die een smokkelaar kende. U reisde via Umdurman naar Libië waar u in september 2016 naar Italië vertrok. U reisde daarna via Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk door naar België waar u aankwam op 1 juni 2017 en er internationale bescherming verzocht op 27 juni 2017. U werd toen in november 2017 door de Belgische autoriteiten opnieuw naar Italië gestuurd omdat uw vingerafdrukken daar werden genomen en Italië dus verantwoordelijk was voor het behandelen van uw verzoek tot internationale bescherming. U keerde daarna via Frankrijk opnieuw terug naar België waar u aankwam op 5 december 2017 en er een volgend verzoek tot internationale bescherming indiende op 15 december 2017. Uw volgend verzoek tot internationale bescherming werd door het CGVS ontvankelijk verklaard op 22 augustus 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten eerste moet er opgemerkt worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u zou behoren tot de Afrikaanse Nuba stam Niyamang.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u een lid bent van de Nuba stam Niyamang en toen er u dan gevraagd werd of deze stam ook onder een andere naam gekend is, zei u eerst dat Kadugli een clan zou zijn van de Niyamang stam. Er werd u dan opnieuw gevraagd of er nog een andere naam is voor deze stam en er werd u ook gevraagd wat de Niyamang zelf zeggen. U zei opnieuw dat deze stam gewoon Niyamang genoemd wordt en zei opnieuw dat de naam van uw clan Kadugli is. Gevraagd welke andere clans van de Niyamang u kent, zei u dat er Niyamang in Kadugli zijn en ook in Dilling (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6).

U verklaarde dat uw vader ook Niyamang is en in Miri Bura geboren werd en dat uw moeder bij de Arabische stam Al Hawazma behoort maar dat haar moeder ook Niyamang was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

U verklaarde enkele Arabisch te kunnen spreken maar zei dat uw vader wel de Niyamang taal sprak. Gevraagd of die taal nog gekend is onder een andere naam dan Niyamang, zei u dat die taal niet veel anders is dan de andere Nuba talen zoals Moro en Katcha (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Niyamang een naam is die door andere Soedanese gemeenschappen gebruikt wordt om de Ama, zoals deze bevolkingsgroep zichzelf noemt, te benoemen.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u de naam Ama kende, zei u dat u deze naam niet kende en dat u daar niets over weet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

Niet alleen weet u dus niet dat de Niyamang ook onder een andere naam bekend staan, u herkent zelfs de naam Ama niet wanneer die u wordt gegeven. Dat u dan een Niyamang of Ama zou zijn die opgroeide in een dorp in de Nuba bergen in Zuid-Kordofan is dan ook niet geloofwaardig; u herkende zelfs niet eens de naam van uw eigen verklaarde etnie.

Toen u dan tijdens uw persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met de vaststelling dat u de naam Ama zelfs niet eens herkende, zei u dat u in Miri (Bara) opgroeide en daarom de taal niet kende (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Hierover moet ten eerste opgemerkt worden dat het feit dat u de taal van de Ama niet spreekt niet betekent dat u daarom de naam van deze etnie niet zou kunnen herkennen of nooit gehoord zou kunnen hebben. Ten tweede verklaarde u dat uw vader, die ook Niyamng / Ama zou zijn, ook in Miri Bara opgroeide en deze taal wel zou spreken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

Toen er u eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u enkele woorden in het Niyamang kende, zei u nochtans dat u het een beetje sprak. Gevraagd naar een voorbeeld van een woord in deze taal, zei u dat het woord voor water "samanka" zou zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het woord voor water in het Ama niet samanka is. Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zei u dat u het niet begreep. Gevraagd of u nog andere woorden kende in het Niyamang zei u dan dat u geen andere woorden meer kende (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Zoals hierboven reeds beschreven, verklaarde u dat u tot de "Kadugli" clan zou behoren van de Niyamang (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er zeven (sub)clans bestaan bij de Ama / Niyamang, die de naam dragen van de zeven Niyamang heuvels. De Ama verwijzen naar zichzelf ook als het volk van de zeven heuvels of als het volk van de zeven en een halve heuvel (met 1 onvolledige subclan die geen eigen heilige heuvel heeft). De Niyamang heuvels, het gebied in Zuid-Kordofan waar de Niyamang wonen en deze taal gesproken wordt, ligt ten westen van de stad Dilling, in het noorden van Zuid Kordofan.

De clan "Kadugli" is dus geen clan van de Niyamang/Ama. De Niyamang heuvels, waar de clans van de Niyamang hun naam aan ontleen liggen zelfs niet in het district Kadugli in Zuid Kordofan maar in het district Dilling. U legt dus duidelijk foutieve verklaringen af over de clan van de Niyamang/Ama waartoe u zou behoren.

Gevraagd of u de Niyamang heuvels kent, gaf u aan dat de Niyamang heuvels bij Dilling liggen en gevraagd hoeveel Niyamang heuvels er zijn, ontweek u de vraag en zei u dat er 99 Nuba bergen zouden zijn. Toen de vraag u dan opnieuw gesteld werd, zei u dat u niet weet hoeveel Niyamang heuvels er zijn en dat u maar 1 berg kent in Dilling omdat de "ouderen" dat zeiden. Gevraagd wat de ouderen dan zeiden, zei u dat ze zeiden dat elke stam een eigen heuvel heeft. Toen er u dan gezegd werd dat de Niyamang zichzelf identificeren als het volk van de zeven en een halve berg (heuvel), zei u dat u weet dat jullie berg in Dilling is. Gevraagd of u het dan over de berg van de Niyamang had, bevestigde u dit en toen er u dan gezegd werd door de Protection Officer dat deze dacht dat de Niyamang zeven bergen (heuvels) hebben, zei u dat dit de eerste keer was dat u dit hoorde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Hoewel u dus verklaarde dat u over uw stam hoorde spreken van de ouderen, moet er vastgesteld worden dat uw kennis over uw verklaarde etnie eigenlijk onbestaande is en dat u ook foutieve verklaringen aflegt over de Niyamang/Ama. Dat u met ouderen van uw stam over de geschiedenis van uw stam zou gesproken hebben maar dan niet eens de naam Ama herkent en verklaart dat u tot de "Kadugli" clan behoort is volstrekt ongeloofwaardig.

Omwille van bovenstaande redenen kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u zou behoren tot de Nuba stam Niyamang.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u opgepakt werd in Soedan omdat u Nuba zou zijn en omdat u in Miri Bara woonde (zie persoonlijk onderhoud CGVS p.11) en dat u ervan beschuldigd werd door de Soedanese autoriteiten van te werken voor het SPLM-N (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de meeste strijders die actief zijn voor het SPLM-N, Nuba zijn waardoor de Nuba inderdaad het risico lopen geïdendeerd en opgepakt te worden door de Soedanese autoriteiten in Zuid-Kordofan.

Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen dat u lid zou zijn van een Nuba stam, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Soedan gearresteerd werd omdat u Nuba bent en ervan verdacht werd samen te werken met het SPLM-N.

Bij het indienen van uw eerste verzoek tot internationale bescherming bij DVZ verklaarde u dat u geen vaste verblijfplaats had in Zuid Kordofan omdat u rondtrok met uw vee op de weilanden rond Mardes in het district Dilling en dat uw huis in Miri Bara staat in het district Kadugli (zie verklaringen DVZ in het kader van uw eerste verzoek, persoonsgegevens in het administratief dossier). Bij het indienen van uw eerste volgend verzoek bij DVZ, verklaarde u dat u vanaf uw geboorte tot aan uw 12 jaar in het dorp Miri Bara woonde en daarna afwisselend een maand in Delami en een maand in Miri Bara woonde (zie verklaringen DVZ in het kader van uw eerste volgend verzoek, persoonsgegevens in het administratief dossier).

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd om een overzicht te geven van alle plaatsen waar u gewoond hebt in Soedan, zei u dat u opgroeide met uw vader en hem en zijn vee volgde. Toen er u dan gezegd werd dat u bij DVZ verklaard had dat u in Miri Bara woonde tot u 12 jaar was, ontkende u dit en zei u dat u dit nooit gezegd had en verder verklaarde u dat u ook niet echt in Dilami gewoond hebt maar daar werkte (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5).

Gevraagd of u ooit een ander adres had in Soedan dan Miri Bara, zei u dat u daar familie had en daar niet weg kon maar dat u vaak weg ging met het vee, 2 maanden ergens bleef en dan terug naar uw moeder en zussen ging in Miri Bara (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Miri Bara in 2003 tijdelijk onbewoond was omwille van de vele landmijnen en een gebrek aan water.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er u gevraagd of u ooit Miri Bara moest verlaten toen u jong was, waarop u zei dat u meeding met uw vader sinds u 4 of 5 jaar bent. Gevraagd of de rest van uw familie dan altijd in Miri Bara bleef wonen, bevestigde u dit.

Toen er u dan gevraagd werd of uw familie ooit weg moest gaan uit Miri Bara, zei u dat jullie soms allemaal samen; u, uw ouders en uw zus, weggingen met het vee en dat uw moeder soms 5-6 dagen wegbleef waarna uw vader haar terug naar Miri (Bara) stuurde. U zei verder dat u dan uw moeder in 2011 meenam uit Miri Bara naar Tillo (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14). Toen er u dan gezegd werd dat in 2003 niemand meer in Miri Bara woonde omwille van de daar aanwezige bommen, zegt u dan plots dat u zich herinnert dat u als kind soms in grotten in de bergen woonde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

U past hier dus duidelijk uw verklaringen aan. Eerst zegt u dat uw familie altijd in Miri Bara bleef wonen en dat uw moeder soms 5-6 dagen meeding met uw vader om daarna terug naar Miri Bara te gaan. Wanneer u er dan op gewezen werd dat Miri Bara in 2003 tijdelijk onbewoond was, zegt u dan plots dat u zich herinnert dat u als kind soms in grotten in de bergen woonde.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd welke stammen er wonen in Miri Bara, zei u dat er daar enkel Nuba stammen wonen; Niyamang, Moro, Koalib en Katcha (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7). Gevraagd welke talen men spreekt in dat dorp, zei u dat men daar Arabisch spreekt. Gevraagd of men daar dan enkel Arabisch spreekt, zei u dat het moeilijk is voor een Moro en een Niyamang (om met elkaar te spreken) en dat ze dus Arabisch spreken.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Miri Bara een dorp is van de Miri stam. Er wordt dan ook Miri gesproken in Miri Bara. Dat u de Miri niet eens vermeldde als stam die in Miri Bara woont en ook niet vermeldt dat men Miri spreekt in Miri Bara ondergraaft uw verklaringen dat u zou opgegroeid zijn in Miri Bara.

Omwille van bovenstaande argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat, noch dat u tot de Niyamang stam zou behoren, noch dat u afkomstig zou zijn van het dorp Miri Bara in Zuid-Kordofan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.”

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u geen documenten neer. Uw advocaat stuurde de nota's door die genomen werden tijdens uw persoonlijk onderhoud door uw advocaat. Deze nota's, in het Engels en met fonetisch genoteerde woorden, veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 april 2019 een schending aan van “*Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève; Schending van artikel 48/4 §2 a) en b); Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Verzoeker benadrukt dat hij tot de Afrikaanse Nuba stam Diyamang behoort en dat hij in Soedan werd beschuldigd lid te zijn van de rebellengroep SPLM. Verzoeker voert aan dat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden het gevolg zijn van communicatieproblemen. Hij wijst erop dat de *protection officer* Engels sprak met de tolk en dat hierdoor een aantal dingen in de vertaling verloren zijn gegaan. Verzoeker stelde dat hij geen opmerking maakte tijdens het onderhoud “*aangezien hij erop vertrouwde dat alles goed ging*”. Verzoeker wijst er verder op dat “*hij Soedan op jonge leeftijd verlaten heeft en dat hij gedurende een jaar in de gevangenis zat*” en dat het hierdoor mogelijk is “*dat hij niet steeds gedetailleerd kon antwoorden*”.

Waar verweerder stelt dat “*verzoeker geen weet had van de andere naam voor de Niyamang stam*”, benadrukt verzoeker dat “*hij zijn stam zeer goed kent*”, dat hij is “*opgegroeid met zijn oom langs moederskant*” en doordat zijn moeder “*tot een Arabische stam behoort, spreekt hij echter Arabisch*”. Verzoeker ontkent dat hij de naam Ama niet kent en stelt dat Ama verkeerd werd uitgesproken tijdens het persoonlijk onderhoud waardoor hij niet wist wat bedoeld werd. Verzoeker wijst erop dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud geprobeerd heeft om zijn kennis van het Niyamang toch aan te tonen. Toen hij een voorbeeld van een woord moest geven zei hij ‘samanka’ wat ‘water’ betekent. Hij betoogt dat verweerder voorbijgaat aan de finesses van de taal wanneer hij zegt dat dit niet correct is, nu Samanka water betekent, zoals een beek, niet water in de zin van drinkwater dat in een fles zit. Verzoeker stelt verder verbaasd te zijn “*dat verweerder stelt dat hij heeft gezegd dat hij tot de Kadugli behoort. Verzoeker is lid van de clan Dilling, dit is immers waar het dorp van zijn ouders ligt*”.

Verzoeker voert aan dat verweerder geen onderzoek heeft gedaan naar het incident dat hem ertoe aanzette zijn land te ontvluchten. Verzoeker haalt aan dat verweerder geen geloof hecht aan zijn verklaringen dat hij opgepakt en gevangen gehouden werd, omdat er evenmin “*geloof gehecht wordt aan het feit dat hij behoort tot de Nuba stam. De meeste strijders die actief zijn voor het SPLM-N zijn inderdaad Nuba, waardoor verzoeker hier dus niet toe zou kunnen behoren*”. Verzoeker stelt zich niet van de indruk te kunnen ontdoen dat verweerder zijn verhaal niet begrepen heeft.

Wat betreft zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaatsen, verduidelijkt verzoeker als volgt: “*Verzoeker woonde effectief in de bergen. Hij trok rond met de koeien samen met zijn vader. Na de dood van zijn vader werd hij echter de man in de familie*”.

Zoals verweerster ook in haar administratief dossier stelt wordt de vader verondersteld de familie te leiden. Indien hij echter sterft is het de oudste zoon die de familie zal leiden (administratief dossier van verweerster, p. 90). Verzoeker diende aldus na de dood van zijn vader terug te keren naar zijn moeder in Miri Bara. Wat betreft de stammen die in Miri Bara wonen is verzoeker ervan overtuigd dat hij ook Miri heeft gezegd. De gangbare taal in het dorp is echter Arabisch aangezien dit de communicatie tussen de verschillende stammen vergemakkelijkt. De stammen onderling spreken natuurlijk hun eigen taal.”. Verzoeker wijst erop dat de vragen op een verkeerde manier gesteld werden en dat verweerder heel erg uit gaat van een Westerse opvatting. Verzoeker legt uit dat “zijn verblijfplaatsen varieerden aangezien hij rondtrok met het vee en dus grote perioden van zijn vast adres weg was”.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van “artikel 48/3 Vreemdelingenwet; Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; Schending van de zorgvuldigheidsplicht.”.

Verzoeker merkt op dat “er, betreffende de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut, er in de bestreden beslissing op geen enkele wijze werd gemotiveerd”.

Verzoeker betoogt dat objectieve informatie aantoont dat “de veiligheidssituatie in Soedan en meer bepaald in Zuid-Kordofan, waar verzoeker van afkomstig is, nog steeds bijzonder precair is”. Verzoeker wijst op de arrestatie van president Omar al-Bashir, op de staatsgreep en op de volksprotesten (De Standaard “Bevolking keert zich tegen leger en gaat opnieuw op straat in Soedan” van 11 april 2019; De Standaard “Volksprotest houdt aan in Soedan” van 14 april 2019; Knack “Machtswissel in Soedan: militaire overgangsraad raadt onafhankelijke aan als premier” van 14 april 2019). Hij haalt aan dat de rebellen in grote mate aanwezig zijn in Zuid-Kordofan en dat er veel burgerslachtoffers vallen door het conflict tussen de rebellen en de overheid (Asylum Research Centre “Sudan: Country Report – an update, The Situation in South Kordofan and Blue Nile” van 15 oktober 2018). Verzoeker betoogt verder dat internationale rapporten bewijzen dat de humanitaire situatie in Soedan ten gevolge van het conflict abominabel is geworden (United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office “Human Rights and Democracy Report 2017 – Sudan” van 16 juli 2018). Verzoeker stelt dat eind 2017 reeds duidelijk werd dat de algemene veiligheids- en mensenrechtensituatie in Soedan vrijwel uitzichtloos bleef, met tienduizenden burgers op de vlucht die geregeld het slachtoffer werden van willekeurig overheidsgeweld (Human Rights Watch “Sudan. Events of 2017” januari 2018). Verzoeker wijst er tevens op dat onderzoeker Eric Reeves het onbetwistbare etnisch karakter van het geweld bevestigt (E. Reeves “Glimpses of Continuing Slow-Motion Genocide in Darfur: Recent Reports of Ethnically-Targeted Violence” van 30 mei 2018).

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. Asylum Research Centre, Sudan: Country Report – an update, The Situation in South Kordofan and Blue Nile, 15 oktober 2018, p. 17-23, te consulteren via: <https://www.refworld.org/country,,,SDN,,5bc6011a4,0.html>;

4. United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office, Human Rights and Democracy Report 2017 - Sudan, 16 juli 2018, te consulteren via: <https://www.refworld.org/country,,,SDN,,5b9109a8a,0.html>;

5. De Standaard, Bevolking keert zich tegen leger en gaat opnieuw op straat in Soedan, 11 april 2019, te consulteren via: http://www.standaard.be/cnt/dmf20190411_04315520;

6. De Standaard, Volksprotest houdt aan in Soedan, 14 april 2019, te consulteren via: http://www.standaard.be/cnt/dmf20190414_04324808;

7. Knack, Machtswissel in Soedan: militaire overgangsraad raadt onafhankelijke aan als premier, 14 april 2019, te consulteren via: <https://www.knack.be/nieuws/wereld/machtswissel-in-soedan-militaire-overgangsraad-raadt-onafhankelijke-aan-als-premier/article-news-1452457.html>;

8. Human Rights Watch, Sudan. Events of 2017, januari 2018, te consulteren op: https://www.hrw.org/sites/default/files/sudan_2.pdf;

9. E. Reeves, Glimpses of Continuing Slow-Motion Genocide in Darfur: Recent Reports of Ethnically-Targeted Violence, 30 mei 2018, te consulteren op: <http://sudanreeves.org/2018/05/30/glimpses-of-continuing-slow-motion-genocide-in-darfur-recent-reports-of-ethnically-targeted-violence/>.”.

Bij aanvullende nota van 26 juli 2019 voegt verzoeker volgende stukken:

- “10. CNN, *Sudan protests turn violent as gunmen open fire at sit-in*, 14 mei 2019, te consulteren op: <https://edition.cnn.com/2019/05/14/africa/sudan-protesters-killed-intl/index.html>;
11. VRT NWS, *Vijf mensen gedood tijdens betogingen tegen militaire bewind in Soedan*, 30 juni 2019, te consulteren op: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/06/30/vijf-mensen-gedood-tijdens-betogingen-tegen-militaire-bewind-in/>;
12. Humanitarian Aid Relief Trust, *Sudan Briefing: May - July 2019 Timeline of Events*, 15 juli 2019, te consulteren on: <https://reliefweb.int/report/sudan/sudan-briefing-may-july-2019-timeline-events>;
13. VRT NWS, *De "Soedanese Lente" lijkt te mislukken: wat is er aan de hand en hoe gaat het verder?*, 14 juni 2019, te consulteren op: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/06/13/soedan-een-mislukte-arabische-lente-in-de-maak/>;
14. Human Rights Watch, *Investigations and Monitoring Needed in Response to Sudan Violence*, 7 juni 2019, te consulteren op: <https://www.hrw.org/news/2019/06/07/investigations-and-monitoring-needed-response-sudan-violence>;
15. BBC, *Sudan crisis: What you need to know*, 17 juli 2019, te consulteren op: <https://www.bbc.com/news/world-africa-48511226>;
16. de Volkskrant, *'Militaire heerschappij ten einde', maar komt er nu ook daadwerkelijk vrede in Soedan?*, 17 juli 2019, te consulteren op: <https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/militaire-heerschappij-ten-einde-maar-komt-er-nu-ook-daadwerkelijk-vrede-in-soedan-b2b1f4ab/>”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.4.2. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over de asielaanvraag. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hierbij is essentieel dat de verzoekende partij waarheidsgetrouw en oprecht is.

2.4.3. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn identiteit, reisweg of asielrelaas neerlegt. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Dit *in casu* niet het geval. Wel integendeel, uit de informatie die werd verkregen op basis van verzoekers vingerafdrukken blijkt dat verzoeker verschillende identiteiten, nationaliteiten en etnische origines heeft aangenomen en verklaard voor verscheidene Europese autoriteiten. Zo blijkt dat verzoeker in Duitsland gekend staat als S.M., geboren op 1 januari 1994 in Eritrea, dat hij er eveneens gekend staat onder de alias S.A., geboren op 30 februari 1994, alsook onder de alias S.M., geboren op 1 januari 1994 in Darfur (zie e-mailverkeer van 25 juli 2017). Aan zowel de Italiaanse als de Belgische asielinstanties verklaarde verzoeker dat hij A.M.C.A. heet en geboren is op 20 juni 1997 te Miri Bara, Zuid-Kordofan, Soedan. Verzoeker faalt met zijn bedrieglijke verklaringen met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit manifest in zijn medewerkingsplicht. Verzoeker toont zijn voorgehouden Soedanese nationaliteit dan ook niet aan. Verzoekers frauduleuze verklaringen tasten op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan. Ook verzoekers verklaring dat hij in september 2016 vanuit Libië naar Italië zou zijn gereisd (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 oktober 2018 (hierna: notities), p. 10), strijdt met de objectieve informatie, nu uit de afname van zijn vingerafdrukken blijkt dat verzoeker reeds in Messina (Italië) was op 26 mei 2016, in Firenze (Italië) op 6 juni 2016 en in Karlsruhe (Duitsland) op 17 juni 2016. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker misleidende en leugenachtige verklaringen aflegt.

2.4.4. Verzoeker verklaart dat hij tot de Afrikaanse Nuba stam Diyamang behoort en dat hij omwille hiervan werd beschuldigd lid te zijn van de rebellengroep SPLM. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij tot de Afrikaanse Nuba stam Niyamang behoort.

2.4.5. Zo stelde verzoeker dat hij tot de Nuba stam Niyamang behoort, maar kon hij geen andere namen voor deze stam geven (*“Welke Nuba stam?”*, *“Nuba Niyamang”*, *“Andere namen van stam?”*, *“Kadugli is een clan van de Niyamang, we zijn van deze stam.”*, *“Ok maar ik heb het over de nama van de stam, is er nog een andere naam voor die stam, wat zeggen de Niyamang zelf?”*, *“Gewoon Niyamang”*, notities van het persoonlijk onderhoud van 3 oktober 2018 (hierna: notities), p. 6). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Niyamang een naam is die door andere Soedanese gemeenschappen wordt gebruikt om de Ama, zoals deze bevolkingsgroep zichzelf noemt, te benoemen (Hunud Abia Kadouf, *“Law, custom and property rights among the Ama/ Niyaman of the Nuba mountains in the Sudan”*; *“History of the Nuba”*). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij de naam “Ama” zelfs niet herkende (*“Kent u de naam Ama?”*, *“Nee, daar weet ik niets over”*, notities, p. 7). De vaststelling dat verzoeker de naam Ama niet (her)kent, terwijl zijn vermeende stam zichzelf zo benoemt, ondermijnt zijn beweringen tot deze stam te behoren.

2.4.6. Tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat verzoeker de naam Ama niet herkende, terwijl de Niyamang zichzelf Ama noemen en dit tevens de naam van hun taal is, antwoordde verzoeker dat hij in Miri Bara opgroeide en de taal niet spreekt (notities, p. 15). Het gegeven dat verzoeker de taal van de Ama niet spreekt, betekent niet dat hij daarom de naam van deze etnie of taal niet zou kunnen herkennen of nooit gehoord zou kunnen hebben. Indien verzoeker daadwerkelijk tot de Niyamang/Ama zou behoren en opgroeide tussen deze gemeenschap in een dorp in de Nuba bergen in Zuid-Kordofan, kan verwacht worden dat hij de naam Ama zou kennen. Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn vader ook Niyamang was en in Miri Bura geboren werd en dat hij de Niyamang taal spreekt (notities, p. 7).

2.4.7. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat *“hij zijn stam zeer goed kent”*, dat hij is *“opgegroeid met zijn oom langs moederskant”* en doordat zijn moeder *“tot een Arabische stam behoort, spreekt hij echter Arabisch”*. Nochtans verklaarde verzoeker dat hij opgroeide met zijn vader en samen met hem het vee volgde (notities, p. 5), zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij enige bekendheid zou hebben met de taal, minstens dat hij de naam van de taal zou kennen, *quod non*. Zelfs indien verzoeker Arabisch sprak met zijn vader, is niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker zou weten welke talen zijn vader en diens familie sprak en dat hij enkele woorden zou hebben opgevangen.

2.4.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ontkent dat hij de naam Ama niet kent en stelt dat Ama verkeerd werd uitgesproken tijdens het persoonlijk onderhoud waardoor hij niet wist wat bedoeld werd, gaat verzoeker eraan voorbij dat hem gevraagd werd of hij een andere naam voor zijn voorgehouden stam Niyamang en hij hierop het antwoord schuldig diende te blijven. De Raad herneemt dat de Ama zichzelf Ama noemen, doch door andere Soedanese gemeenschappen Niyamang worden genoemd. Dat verzoeker niet zou weten hoe zijn eigen etnie noemt ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn beweringen tot deze stam te behoren. Dit klemmt des te meer nu werd vastgesteld dat verzoeker de naam Ama zelfs niet herkende. Verzoekers argument, dat het woord Ama verkeerd werd uitgesproken, kan - daargelaten het een louter blote bewering betreft - niet overtuigen.

2.4.9. In dit verband dient tevens opgemerkt dat verzoeker stelde dat hij enkele woorden in het Niyamang kende (notities, p. 8). Echter, verzoeker verklaarde dat het woord voor water "*samanka*" zou zijn, terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat dit niet klopt ("*OLAC Language Resource Catalog*"). Hij voegde eraan toe dat hij geen andere woorden kende (notities, p. 8). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geheel onbekend is met de taal van de Niyamang/Ama.

2.4.10. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat Samanka water betekent, zoals een beek, niet water in de zin van drinkwater dat in een fles zit, betreft dit een louter blote bewering die hij met geen enkel objectief element staft.

2.4.11. Verder verklaarde verzoeker dat Kadugli een clan van de Niyamang is en dat hij van deze stam is (notities, p. 6). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er zeven (sub)clans bestaan bij de Ama/Niyamang, die de naam dragen van de zeven Niyamang heuvels. De Ama verwijzen naar zichzelf ook als het volk van de zeven heuvels of als het volk van de zeven en een halve heuvel (met 1 onvolledige subclan die geen eigen heilige heuvel heeft). De zeven heuvels zijn Salara, Tendiya, Kurmeti, Nitil, Fassu, Kelara en Kakara. De Niyamang heuvels, het gebied in Zuid-Kordofan waar de Niyamang wonen en deze taal gesproken wordt, ligt ten westen van de stad Dilling, in het noorden van Zuid Kordofan (Hunud Abia Kadouf, "*Law, custom and property rights among the Ama/ Niyaman of the Nuba mountains in the Sudan*"; "*History of the Nuba*"). De clan Kadugli is dus geen clan van de Niyamang/Ama. De Niyamang heuvels, waar de clans van de Niyamang hun naam aan ontleen, liggen zelfs niet in het district Kadugli in Zuid-Kordofan, maar in het district Dilling.

2.4.12. Over de Niyamang heuvels stelde verzoeker dat ze bij Dilling liggen en gevraagd hoeveel Niyamang heuvels er zijn, ontweek hij de vraag en gaf hij aan dat er 99 Nuba bergen zouden zijn (notities, p. 12-13). Opnieuw gevraagd hoeveel Niyamang heuvels er zijn, antwoordde verzoeker "*Ik weet het niet, ik ken maar 1 berg in Diling. De ouderen zeiden dat.*" (notities, p. 13). Gevraagd wat de ouderen dan zeiden, stelde verzoeker "*Dat elke stam een eigen heuvel heeft*" (notities, p. 13). Toen er hem dan gezegd werd dat de Niyamang zichzelf identificeren als het volk van de zeven en een halve berg (heuvel), gaf verzoeker aan te weten dat hun berg in Diling is (notities, p. 13). Verzoeker bevestigde dat hij het over de berg van de Niyamang had en gaf aan dat het de eerste keer was dat hij hoorde dat de Niyamang zeven bergen (heuvels) hebben (notities, p. 13). Hoewel verzoeker dus verklaarde dat hij over zijn stam hoorde spreken door de ouderen, blijkt verzoekers (gebrekkige) kennis over zijn verklaarde etnie geheel ontoereikend.

2.4.13. Gelet op bovenstaande maakt verzoeker geenszins aannemelijk te behoren tot de Nuba stam Niyamang. Verzoeker verklaarde dat hij opgepakt werd in Soedan omdat hij Nuba zou zijn en omdat hij in Miri Bara woonde (notities, p. 11) en ervan beschuldigd werd door de Soedanese autoriteiten van te werken voor het SPLM-N (notities, p. 13). Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan verzoekers verklaringen dat hij lid zou zijn van een Nuba stam, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan zijn verklaringen dat hij in Soedan gearresteerd werd omdat hij Nuba is, noch dat hij omwille hiervan ervan verdacht werd samen te werken met het SPLM-N.

2.4.14. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Miri Bara. Verzoeker stelde dat hij geboren is in Miri Bara, in het district Kadugli, in de provincie Zuid-Kordofan (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 oktober 2018 (hierna: notities), p. 4-5).

2.4.15. Bij het indienen van zijn eerste verzoek tot internationale bescherming bij de DVZ verklaarde hij dat hij geen vaste verblijfplaats had in Zuid-Kordofan omdat hij rondtrok met het vee op de weilanden rond Mardes in het district Dilling en dat zijn huis in Miri Bara in het district Kadugli staat (verklaring DVZ in het kader van zijn eerste verzoek, punt 10).

Bij het indienen van zijn eerste volgend verzoek verklaarde verzoeker dat hij vanaf zijn geboorte tot zijn twaalfde levensjaar in het dorp Miri Bara woonde en daarna afwisselend een maand in Delami en een maand in Miri Bara (verklaring DVZ in het kader van eerste volgend verzoek, punt 10). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dan weer dat hij opgroeide met zijn vader en hem en zijn vee volgde (*"Ik groeide op met mijn vader en volgde zijn vee, voor 2011 in plaatsen zoals Atmur, Um Surduba, Dongur el niam."*, notities, p. 5). Erop gewezen dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had dat hij in Miri Bara woonde tot hij 12 jaar was, ontkende verzoeker dit en zei hij dat hij dit nooit gezegd had en verder verklaarde hij dat hij ook niet echt in Dilami gewoond heeft maar daar werkte (notities, p. 5). Gevraagd of verzoeker ooit een ander adres had in Soedan dan Miri Bara, antwoordde hij dat hij daar familie had en daar niet weg kon maar dat hij vaak weg ging met het vee, twee maanden ergens bleef en dan terug naar zijn moeder en zussen ging in Miri Bara (notities, p. 5). Verzoekers wijzigende verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen ondergraven de waarachtigheid van zijn verklaringen.

2.4.16. Verder stelde verzoeker dat zijn familie altijd in Miri Bara bleef wonen (notities, p. 14). Gevraagd of zijn familie Miri Bara ooit moest verlaten, antwoordde verzoeker *"We gingen soms weg met het vee, ik mijn vader, moeder en zus. Mijn moeder blijft soms 5-6 dagen en daarna stuurde mijn vader haar terug naar Miri. In 2011 nam ik haar mee naar Tillo om bij mijn vriend te blijven."* (notities, p. 14). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Miri Bara in 2003 tijdelijk onbewoond was omwille van de vele landmijnen en een gebrek aan water (*"Monthly report of the UN Emergency Mine Action Programme in Sudan: Apr 2003"* van 2 mei 2003). Hierop gewezen antwoordde verzoeker plots dat hij zich herinnerde dat hij als kind soms in grotten in de bergen woonde (notities, p. 14). Verzoeker past zijn verklaringen aan naarmate hij geconfronteerd wordt met ongerijmdheden. Eerst stelde hij dat zijn familie altijd in Miri Bara bleef wonen en dat zijn moeder soms 5-6 dagen meeking met zijn vader om daarna terug naar Miri Bara te gaan, om vervolgens – nadat hem werd verteld dat Miri Bara in 2003 onbewoond was – opeens te stellen dat hij zich herinnert dat hij als kind soms in grotten in de bergen woonde. Verzoeker legt in zijn verzoekschrift uit dat hij in de bergen woonde, rondtrok met zijn vader en na diens dood terugkeerde naar zijn moeder in Miri Bara. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde wijzigingen in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die hij *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift en louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. Waar verzoeker erop wijst dat de vragen op een verkeerde manier gesteld werden, dat verweerder heel erg uit gaat van een Westerse opvatting en dat *"zijn verblijfplaatsen varieerden aangezien hij rondtrok met het vee en dus grote perioden van zijn vast adres weg was"*, kunnen deze argumenten zijn wijzigende verklaringen niet rechtvaardigen te meer ook nomaden uiteraard hun verblijfplaatsen kunnen aanduiden en terugvinden indien nodig.

2.4.17. Verzoeker gaf voorts aan dat in Miri Bara enkel Nuba stammen wonen: Niyamang, Moro, Koalib en Katcha (notities, p. 7). Hij stelde tevens dat men Arabisch spreekt in Miri Bara (notities, p. 7). Gevraagd of men daar dan enkel Arabisch spreekt, antwoordde verzoeker dat het moeilijk is voor een Moro en een Niyamang om met elkaar te spreken en dat ze dus Arabisch spreken (notities, p. 8). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat Miri Bara een dorp is van de Miri stam en dat er Miri gesproken wordt (*"History of the Nuba, part I"*; *"Languages of Sudan"*). De vaststelling dat verzoeker de Miri niet eens vermeldde als stam die in Miri Bara woont en evenmin vermeldde dat men Miri spreekt in Miri Bara ondergraaft zijn voorgehouden aanwezigheid in Miri Bara.

2.4.18. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat hij heeft gezegd dat de stam Miri in Miri Bara woonde, betreft dit een louter blote bewering die geen grondslag vindt in het administratief dossier. Zijn uitleg, dat de gangbare taal in het dorp Arabisch is aangezien dit de communicatie tussen de verschillende stammen vergemakkelijkt, maar dat de stammen onderling hun eigen taal spreken, kan niet verschonen dat verzoeker de stam Miri en hun taal niet vermeldde, wanneer hem gevraagd werd naar de aanwezige stammen en talen in Miri Bari.

2.4.19. Gelet op voorgaande kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker eens te meer een verzonnen identiteit en etnische herkomst heeft aangenomen, nu verzoeker niet in het minst zijn toebehoren tot de Niyamang stam en zijn beweerde afkomst uit het dorp Miri Bara in Zuid-Kordofan aannemelijk kan maken.

2.4.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Waar verzoeker opmerkt dat *“betreffende de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut, er in de bestreden beslissing op geen enkele wijze werd gemotiveerd”*, gaat hij er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Miri Bari, Soedan. Verzoeker toont evenmin aan dat hij problemen had in Soedan voor zijn komst naar België. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Miri Bari, Soedan niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Miri Bari, Soedan.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar mensenrechtenrapporten in het verzoekschrift en de aanvullende nota zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.4. Voor zover verzoeker zijn Soedanese nationaliteit aannemelijk maakt – *quod non* – blijkt uit de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift en de aanvullende nota dat Soedan zich politiek in een overgangssituatie bevindt. Verzoeker wijst er terecht op dat deze instabiliteit duurt en dient opgevolgd te worden. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en de door verzoeker neergelegde informatie kan evenwel geenszins blijken dat er in Soedan een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK